

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי י"ח סיון תש"פ | דף היומי בבלי: שבת צו.
דף היומי בהלכה: מאמצע סעיף א' "וצריך לספור מעומד" עד סעיף ב'.
מוסר: שמירת הלשון - שער התורה את ה" עד 'ובאמת'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: מסכת אבות פרק ד משנה כ עד פרק ה משנה ב

האברך שערך סקר בקרב חולי קורונה והתוצאה המבהילה | טלפון מפתיע מעולם האמת | הדרשה שהסעירה את לונדון החרדית | 1907

הסיפור היומי

שמחתי לשמוע את קולו של אבא, התעניינתי
בשלומו ושאלתי אם הוא צריך משהו. אך הוא
לא התייחס לכלום ורק שאל שאלה אחת: "מה
יהיה עם הטלית?". ובוזה הסתיים החלום...

טלפון מפתיע מעולם האמת

שייכת לחתנו הרה"ג רבי אהרן אונגר שליט"א. כאשר התארגנו ללוויה חיפשו את הטלית החדשה על מנת לקבורו בה, אך בלחץ הזמן לא הצליחו למוצאה. באופן טבעי השתמשו עם הטלית בה השתמש בתקופה האחרונה, הטלית של חתנו. כיוון ששמע זאת הבן, נזעק: "יוצא אם כן שאבא נקבר בבגדים שאינם שלו, כעת מובן מה הטריד אותו בחלום". על אתר פנו אל החתן וקנו ממנו את הטלית לצורכו של המת. השאלה המוזרה שנשאלה בחלום "מה יהיה עם הטלית?" הפכה להגיונית ביותר לגבי קניית הטלית מהחתן עבור המנוח. מסתבר שהתבססו על דברי ה'מחנה אפרים' שגם למת יש קנין על דברים שהן לצורכו. זכה המנוח וניתנה לו רשות משמים לרדת ולתקן את ענין הטלית השאולה.

(הרב רפאל ברלזון מוסף שב"ק שלח תשע"א)

עם דמדומי ערב יום הכיפורים תשנ"ז נפטר הרה"ח רבי אברהם זאנוויל גערטנער זכרונו לברכה. הלווייתו התקיימה במוצאי היום הקדוש. למחרת סיפרה בתו גב' אייכנשטיין כדברים האלה: חלמתי בלילה האחרון שאני נמצאת במכונת ולפתע מצלצל הפלאפון. עניתי לשיחה ועל הקו היה אבא ז"ל. בשעת מעשה בחלום שכחתי שהוא נפטר ושמחתי לשמוע את קולו ולדבר איתו. התעניינתי בשלומו ושאלתי אם הוא צריך משהו. הוא לא התייחס לכלום ורק שאל שאלה אחת: 'וואס וועט זיין מיטן טלית?' - מה יהיה עם הטלית? ובוזה הסתיים החלום, שנשמע כחסר משמעות. אך אחד הבנים, הרה"ג רבי דב בער שליט"א פנה אל אמו והתעניין אם איזו טלית קברו את אבא. האלמנה סיפרה, שבתקופה האחרונה רכש לעצמו המנוח טלית חדשה ויקרה, אך היא הייתה כבדה ולא נוחה לשימוש, כיוון שכן השתמש עם טלית שהיתה

קבל את גיליון 'לקראת שבת' ישירות למייל שלח מייל: dirshu@dirshu.co.il

"לפני כ-45 שנים התארח רבי שלום שבדרון זצ"ל בעירנו בש"ק פר' שלח", סיפר ת"ח מלונדון. "בערש"ק נתלו מודעות בבתי הכנסת על דרשת המגיד מירושלים עיה"ק; הנושא: 'פרשת השבוע והמרגלים של זמננו'. סקרנות רבתי רחשה בקהל..."

נגד מדינת ישראל כיד ד' הטובה עליו? האם הוא מבקש לייצא אלינו ללונדון את המלחמות של ארץ ישראל נגד המזרחי? ליל שבת, הדרשה החלה. בבית הכנסת מלא מפה לפה. ר' שלום דיבר על המרגלים של אז, שאינם בעולם, ועל האנשים הללו שחטאו בחטאים כואבים של דור דעה, דור המדבר, ועל עונשם. "האם כיום יש מרגלים? מי המרגלים שנותרו גם לדורנו?" - שאל ר' שלום, והשיב: 'הכל כתוב בפרשה'. ואלו דברי רש"י המפורשים: 'והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ד' ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם' - פירש רש"י: כמו 'מתור הארץ'. הלב והעינים הם מרגלים לגוף, מסרסרים לו את העבירות. העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות'.

"הנה, הם המרגלים של זמננו שיש להישמר מהם. יש להדוף אותם. אל תתנו להם לרגל לכם את החיים. המרגלים הללו נראים כאילו לטובתנו, אבל מהר מאד מתגלה עורמתם. הם מאבדים את האושר, את השמחה, את העולם הזה ואת העולם הבא. להיזהר ולהישמר מהם!"

(הרב א' חפץ, מוסף שב"ק שלח תשע"ה)

הגאון רבי בנימין שיקובצקי סיפר: ביום בהיר מימי השבוע של פרשת שלח פגש הגה"צ רבי הירש פאלי זצ"ל את ידידו הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל, בוער כולו וסוער. שאל רבי הירש את רבי שלום: "ממה אתה מולהב כל כך?" הביט עליו ר' שלום והשיב לו: "חשבתי לעצמי והתפעלתי: הנה בתחילת פרשת שלח כתוב שהשם יתברך אמר למשה רבינו ע"ה 'שלח לך אנשים ויתורו...' ואנו יודעים וכואבים עד היום את התוצאה, את מה שיצא מכך. ובסוף הפרשה כתוב: 'ולא תתורו...' - מי יודע מה יוצא ומה התוצאות של מי שכן תר!... (מפי הרב שלמה הופמן, קרית ספר). העובדה דלעיל מתחברת היטב עם דרשה של ר' שלום שבדרון בלונדון לפני כארבעים וחמש שנים, עליה סיפר לנו תלמיד חכם אשתקד.

"רבי שלום שבדרון זצ"ל התארח בעירנו בשב"ק פרשת שלח. בערב שבת נתלו מודעות בבתי הכנסת בלונדון על דרשת המגיד מירושלים עיה"ק. הנושא: 'פרשת השבוע והמרגלים של זמננו...' סקרנות רבתי רחשה בקהל. היו שנבהלו, האם ר' שלום מתכוון לצאת בגלוי נגד 'המזרחי' כדרכו? והאם ידבר בחריפות

קול העם

האם אפשר לומר שלחלות בקורונה בגיל צעיר זה "בסדר" ו"לא נורא"? האם המחיר הכבד שמשלמים על כך מהווה תמורה שווה למלון בחינם!?!...

"על טעם וריח אין להתווכח!" - תובנות חשובות מהבידוד, ובעיקר מהימים שלאחריו...

מיים! (כן, כן, יש להם טעם. שלא תדעו...). לאכול עוגה ולהרגיש כאילו אתה אוכל רגבי עפר! להסתפק האם בירכתי על הבשמים במוצאי שבת ברכה לבטלה...

"בקיצור: בטוח לי שההלל של פסח ייראה אצלי אחרת (גם בבידוד), שכן הפסוק 'אף להם ולא יריחון'... קיבל אצלי משמעות חדשה!... ואולי זה אחד הדברים שהקב"ה, האבא של כולנו שרוצה בטובתנו תמיד, רצה שנרויח מהקורונה שהנחית עלינו." את השורות דלעיל כתבתי בתחילת ימי הבידוד שנכפו עלי

את השורות הבאות כתבתי והפצתי בין מכריי לפני חג הפסח, וחשוב שתקראו אותן לפני שתעברו לקטע השני, אותו כתבתי בימים האחרונים:

"אשתף אתכם בהרגשה של חולה קורונה מאומת: לא מפורסם כל כך, שאחד התסמינים של הקורונה הוא חוסר טעם וריח! נסו לדמיין מה זה לשתות קפה עם שתי כפיות גדושות ולהרגיש טעם של מים חמים! לשתות ספרינג ולהרגיש טעם של מים קרים! (קצת יותר סמיך...). לשתות מים ולא להרגיש טעם

שהם מרגישים טעם וריח, זה כבר לא כמו מה שהיה בעבר!! וזה לזמן בלתי ידוע, ויכול להיות אפילו חס וחלילה שזה לא יחזור לעולם לקדמותו!!

וכאן המקום לשאול: האם שווה להידבק? האם הפחד מהידבקות והמאמצים להישמר מכך לא שווים? האם המחיר הכבד של פגיעה באחד החושים מהווה תמורה שווה למלון בחינם?...

האם בגלל שקצת חם עם המסיכה שווה לאבד חושים כ"כ יקרים לזמן בלתי ידוע? האם אפשר לומר שלחלות בקורונה בגיל צעיר זה "בסדר" ו"לא נורא"?

אין לי ספק, שבזמן הקרוב תראו שייצאו מחקרים שיאשרו את מה שאני כותב היום, כמו שהיה בפעם הקודמת... אנא הפיצו זאת לכמה שיותר אנשים, שידעו שיש מחיר מאוד יקר לחלות בקורונה, ושיפסיקו לזלזל!

בברכת בריאות איתנה!
מאיר גליק

כחולה קורונה. ייתכן שגם הן תרמו לעובדה שכעבור תקופה קצרה הכניסו את התסמין זה לרשימת התסמינים הבולטים של חולי קורונה!

וכעת, לאחר מספר שבועות, לאחר שהחלמתי ב"ה, אני מוצא חובה לעצמי לכתוב את הדברים הבאים:

לצערי אנשים מאוד מזלזלים, ובפרט צעירים, בכל הנחיות משרד הבריאות. אפילו שיש טענות, ולעיתים צודקות, על החלטות המתקבלות ממניע של אינטרס כזה או אחר; או בגלל שאומרים 'מה כבר יקרה אם אדבק, סה"כ אהיה מחוסן ולא אחיה בפחד תמידי מלהידבק, כי הרי לצעירים זה לא מסוכן' (על טענה זו חשוב להעיר: אף אחד אינו יודע כיצד הגוף שלו יגיב, והיו דברים מעולם ה' ישמרנו) - אבל אני מקווה שאחרי שתקראו את הדברים תבינו שזה לא פשוט כלל וכלל:

מסקר שערכתי עם עשרות חולי קורונה שהבריאו, כולם מציינים ומרגישים כמוני, שחושי הטעם והריח לא חוזרים לקדמותם, ואפילו שלושה חודשים אחרי! זאת אומרת, אפילו

סגולות וישועות

הכל תלוי בהחלטה: עצת מרן ה'חזון איש' זצ"ל ליהודי שהתקשה בקביעת עתים לתורה

לו להזיז את השבת ליום אחר מחמת עסק ממון שנזדמן לו וכדו', ואפילו אם ירצה להשלימו בכפליים, כגון לערוך במקומו ב' ימי שבתות בזמן אחר - גם כן לא יועיל לו במאומה. כך גם: "בשבת ניתנה תורה" - אין להזיז 'שיעור תורה' קבוע, ולא יאמר 'למחרת היום אשלים את הלימוד היומי', אלא בכל יום ויום עליו להשלים את חוק לימודו.

(מתוך מאמרו של הרה"ג רבי שמואל צבי גנץ שליט"א)

יהודי אחד כתב למרן ה'חזון איש' זצ"ל וביקש את עצתו על כך שמאד קשה לו לעסוק בתורה אפילו לזמן קצר ביום. ענהו ה'חזון איש' שכך הוא טבעו של אדם, ש'רגע ההחלטה' קשה עליו, אמנם, ברגע שיחליט החלטה נחושה - כפי מדרגתו ומציאות הדברים בסדר יומו וכיוצא בו, לא יעמוד בפניו כל קושי לקיים החלטתו. ויש שרמזו כעין זה בדברי חז"ל (שבת פו, ב): "כולי עלמא מודו בשבת נתנה תורה", דהיינו, כמו שיום השבת קבוע ועומד, ולא יוכל בר אנוש להקדימו ולאחרו לעולמים, ואף אם מאד נחוץ

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

איזה מכשול באיסור חנופה מצוי מאוד?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

הרבה גאונים הוא לאו גמור שנלמד מהפסוק "לא תחניפו את הארץ". ומתי עובר על לאו זה? - כגון אם מתכוון בסיפורו להחניף

בסיום הפתיחה (חלק הלאווין) מונה ה'חפץ חיים' איסור נוסף שבו עשוי לעבור המספר לשון הרע - איסור חנופה, שלדעת

לשומע, שידוע שהוא שונא את פלוני.

מאוד שלא לסייע למספר אפילו בתנועה אחת שייראה ממנה שהוא מסכים לסיפורו, ואפילו אם ייראה על ידי כך שוטה שאינו מבין את הסיפור. ולא זו בלבד - אלא שאם יודע שיקבל הלה תוכחה, גם חייב להוכיחו. והוסיף ב'באר מים חיים' כי אם הוא שותק ואינו מוכיחו כשיש בכך תועלת, נקרא גם הוא חנף. [וב'ביאורים ומוספים' מביאים מדברי ה'חפץ חיים' לקמן בשם רבנו יונה, שגם באופן שהמספר לא יקבל את תוכחתו, מכל מקום חייב למחות בו, ואם לא, הוא בכלל כת החנפים, כי יחשבו שמסכים לדבריו].

אולם גם בשומע לשון הרע מצוי שייכשל באיסור חנופה, וה'חפץ חיים' מציין כי הדבר "מצוי הרבה מאוד". וזאת - כשאחד מספר בגנות חברו, והשומע, אף שידוע שהלה עובר עברה - מנענע בראשו ומוסיף כמה מילים כביכול לחזק את הסיפור, ועושה כן מפני שהמספר הוא בעל הבית חשוב וכדומה, שיש לו ממנו טובות, או שפחד שהסובבים יחשבו שהוא איננו חכם וחרוף וכו'. על איסור זה של חנופה כותב ה'חפץ חיים' דברים חמורים - "וחייב אדם למסור עצמו לסכנה בזה!" ומוסיף, שצריך להתחזק

דקה מתוקה - 60 שניות על הדף היומי

מה הקשתה אמו של האמרי אמת על בנות צלפחד?

שבת דף צו

"מקושש זה צלפחד"

שחבבו את הארץ דוקא, אף שחלק עבר הירדן גדול הרבה יותר. בספר 'ליקוטי יהודה' {פרשת פנחס} מובא בשם ה'אמרי אמת' שאמר, שאמו ע"ה היתה חולנית בעיר אוטבוצק בפרשת פנחס שנת תר"ס (שבועות אחדים קודם הסתלקותה), ושמעה שלמד פרשת בנות צלפחד, שהיו מחבבות את הארץ, והקשתה לו, מנין לחז"ל שבקשתן היתה בגלל שהיו מחבבות את הארץ, אולי בגלל שהיו רוצות ירושה? (והוסיף: בשלמא אם היו שואלין אותם מה הן רוצות, כסף או נחלה, והיו אומרות נחלה, היה ראה שהם חיבבו את הארץ, אבל כעת, מנין זאת). והשיב לה שלפי כל המדרשים היה המעשה של מיתת צלפחד בשנה הראשונה או בשנה השניה, בין למ"ד מקושש ובין למ"ד מן המעפילים (עי' שבת צו), א"כ, אם היו מבקשות רק מחמת ירושה, למה המתינו מ' שנה ולא תבעו מטלטלין, שבוודאי השאיר רכוש מביזת מצרים וביזת הים, אלא רק מחמת שכעת נתחלקה הארץ, ומחמת חיבוב הארץ תבעו חלקן. (הרה"ג ר' ברוך רוזנבלום שליט"א)

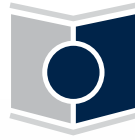
רש"י על התורה על הפסוק (במדבר כז א) "ותקרבנה בנות צלפחד" אומר, שבנות צלפחד חיבבו את ארץ ישראל. ורבים מקשים על כך, מנין שבקשתם היתה משום חיבוב. אם היו מציעים להם שתי אפשרויות, קרקע בארץ ישראל או קרקע בעלת שווי גדול יותר בחוץ לארץ והיו בוחרות בקרקע של ארץ ישראל, היתה זו הוכחה שמחבבות את ארץ ישראל, אבל כעת הרי לא עמדה בפניהם שום אפשרות אחרת.

ב'עמק הנציב' על הספרי אומר שעיקר הראיה היא ממה שאמרו 'בְּתוֹךְ אֶחָי אֶבְיָנוּ', היינו בארץ ישראל דוקא ולא בעבר הירדן שכבר נכבש, והן לא היו צריכות ללכת חלוץ, והיו יושבות במנוחה על נחלתם, אבל יפה כחם שחיבבו את ארץ ישראל למאוד, וגם היו נשים שאננות ובטוחות בכיבוש הארץ. וכן כתב החתם סופר בפרשת פנחס, שחששו שיונתן להם נחלה עם חצי שבט מנשה בעבר הירדן, ע"כ אמרו 'בְּתוֹךְ אֶחָי אֶבְיָנוּ', היינו חפר, שנטלו חלק בארץ ישראל ולא בעבר הירדן משום

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

עכשיו הזמן

'דרש דוד' על מסכת אבות

ספר נפלא לימים אלו
ביאורים בליווי מעשי רב
וביניהם שאלות ומעשי רב שנשאלו גדולי הדור

להשיג בחנויות הספרים

מי שאמר בלילה הראשון של ספירת העומר: "היום יום ראשון בעומר" - האם יצא ידי חובה?

ומעיקר הדין יוצאים ידי חובה בהזכרת מספר הימים והשבועות בלבד, אך נהגו להוסיף את המילה 'בעומר', בנוסח אשכנז, ו'לעומר' בנוסח ספרד ובנוסחאות שעל פי האריז"ל. ויש שנהגו לומר את שתי הנוסחאות, ויש שהורה שהאומר את שתי הנוסחאות לא יאמר 'בעומר' ו'לעומר' ברצף, אלא יספור פעם נוספת עבור הנוסח השני.

[שו"ע תפ"ט, א, משנ"ב ה, וביה"ל ד"ה ומצוה; ביאורים ומוספים דרשו, 30 ור"כ]

נוסח ספירת העומר - "היום יום אחד", "היום שני ימים", וכן הלאה עד סוף השבוע הראשון, שאז יש להוסיף "שהם שבוע אחד"; ביום השמיני יש לומר "היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד", וכן הלאה לפי מספר הימים והשבועות. ומי שספר ביום הראשון: "היום יום ראשון", לא יצא ידי חובה, מאחר ו'ראשון' אינו אלא תואר של התחלה, ואינו מספר, כך שאינו מקיים בכך את מצות הספירה.

מי שלא הזכיר בספירת העומר את מספר הימים או השבועות - האם יצא ידי חובה?

יצא ידי חובה. אולם, בימים שבסופי השבועות (7, 14, 21, 28, 35, 42, 49) - אם הזכיר את מספר השבועות בלבד, עליו לשוב ולספור בברכה, כיון שלא ספר כלל את היום הנוכחי, אלא את מספר השבועות בלבד; ואם הזכיר את מספר הימים בלבד, עליו לשוב ולספור ללא ברכה.

[משנ"ב תפ"ט, ז, ר"ט, ושעה"צ ס"ק יא; ביאורים ומוספים דרשו, 29]

כאמור, החל מהיום השביעי בספירת העומר, יש להזכיר את מספר הימים ואת מספר השבועות; וטעם הדבר, משום שבתורה נאמר: "תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם", וזוהי ספירת הימים; וכן: "שִׁבְעָה שָׁבָעַת תִּסְפֹּר לָךְ", שהיא ספירת השבועות. ומי שהזכיר את מספר הימים בלבד, כגון: "היום שלושה ועשרים יום בעומר", או שהזכיר את מספר השבועות וימי השבוע הנוכחי בלבד, כגון: "היום שלושה שבועות ושני ימים בעומר",

מדוע צריך לומר את ספירת העומר בעמידה?

העומר יש חשיבות מעין חשיבותה של תפילת 'שמונה עשרה'. ודין זה אמור ביחס לספירה עצמה, אך למעשה, צריך לעמוד כבר משעת אמירת הברכה שלפני הספירה, ככל 'ברכות המצוות' שצריך לעמוד בעת אמירתן. והנשען על חפץ כלשהו באופן כזה שאילו היו מזיזים משם את החפץ היה נופל, נחשב כיושב ולא כעומד.

[שו"ע תפ"ט, א, משנ"ב ה, ושעה"צ ז; ביאורים ומוספים דרשו, 26]

בעת ספירת העומר, לכתחילה חובה לעמוד, אך בדיעבד, מי שספר בישיבה, יצא ידי חובתו. והראשונים הביאו את דרשת חכמינו ז"ל כאסמכתא להלכה זו, מהכתוב לגבי ספירת העומר: "שִׁבְעָה שָׁבָעַת תִּסְפֹּר לָךְ מֵהַחֵל חֲרָמְשׁ בְּקָמָה" - "אל תקרי (=תקרא) בקמה, אלא בקומה", כלומר, בקומה מְלֵאָה - בעמידה. ויש שנתנו טעם לדבר, על פי דברי הזוהר הקדוש, שלספירת

* נחלקו ראשונים בנוגע למצות ספירת העומר בזמן הזה, אם היא מדאורייתא, משום שאינה תלויה בהקרבת קרבן העומר בפועל, או שהיא מדרבנן, שתיקנה כזכר לספירת העומר בזמן המקדש.
* נחלקו הפוסקים בנוגע לספירת העומר, האם ניתן לצאת ידי חובה בשמיעה מפי אחר, ולכן, בדיעבד, יש לשוב ולספור, אך אין לברך על הספירה.
* קטן - משעה שמבין את ענין הספירה של ארבעים ותשעה ימים, חובה לחנכו לספור את העומר בלילה, עם ברכה. ואין לחנך קטן לספור ביום.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מדוע אסור למלא את המצה בבשר או בגבינה?

בבצק שנילוש במים הם מאיצים את תהליך חימוצו, ויתכן שהבצק החמיץ לפני האפייה. ואף בדיעבד, מצה ממולאת בבשר או בגבינה, אסורה באכילה בפסח.

[שו"ע תס, ו, ומשנ"ב יח]

מנהג בני אשכנז לאפות לפסח מצות דקות בלבד. ולאילו הנוהגים לאפות מצות עבות, אסור לאפותן עם מילוי של בשר או גבינה, משום שהאדים היוצאים מהמילוי בשעת האפייה מלחחים את הבצק ומעכבים את אפייתו, ובכך הוא עלול להחמיץ; וכן משום שאדים אלו דינם כמי פירות, אשר בהתערבם

הלוח היומי

י"ח בסיון | רבי ירוחם ב"ר אברהם הלוי ליבוביץ זצ"ל משגיח ישיבת מיר

יארצייט:

תר"ג: רבי ישכר בער ב"ר יצחק מראדושיץ זצ"ל
תרצ"ו: רבי ירוחם ב"ר אברהם הלוי ליבוביץ זצ"ל משגיח ישיבת מיר
תש"ד: רבי חיים מנחם מנדל ב"ר משה פאנעט מדעעש זצ"ל הי"ד
תשכ"ג: רבי אהרן ב"ר אברהם מרדכי כהן זצ"ל ראש ישיבת כנסת ישראל חברון

העצלן מאבד את רוב חייו

יארצייט מרן רבי ירוחם ב"ר אברהם הלוי ליבוביץ - משגיח ישיבת מיר

הגאון רבי ירוחם ממיר כותב: האדם בטבעו קרוב יותר להתרשלות וכבדות, ואם לא יתגבר בחיזוק הזירוז, ישאר בעצלותו ויאבד רוב זמנו, שעיקר עליית האדם והצלחתו נובעים מכך שהוא מחזק עצמו ומעורר כוחותיו לעבודה. (לעבדך באמת להגר"ד יפה ח"ב עמ' קיז בשם הגר"י ממיר)

נשתדל להתרחק ממיידת העצלות שהרי רוב זמנו של העצלן הולך לאיבוד, ובזריזות תלויה הצלחתו הרוחנית של האדם

* חדש - שיעורים וטיפים ב'גישמאק בלימוד' (שלוחה 33)

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il